

[Knud Hertling.]

på lærere, der kan undervise i grønlandsk. Samtidig får forældrene under et forældre-møde mulighed for at diskutere, på hvilken måde man kan tænke sig at anvende de grønlandske lærerkræfter, der måtte findes i en skole.

Det er netop dette ændringsforslag, der får mig til at sige, at vi spares for en fremtidig sprogkamp, der ville have været særdeles ubehagelig. Dette sammenholdt med, hvad der er anført i betænkningen, hvor ministeren har oplyst, at det vil være nødvendigt at tilrettelægge en ny metodik for de udsendte danske lærere, der jo alle sammen er fremmedsproglærere i Grønland, i undervisningen i dansk som fremmedsprog, bestyrker mig i troen på, at vi med tiden kan opnå den bilingvalisme som må være den rigtige sprogmæssige målsætning i Grønland.

Det vigtige ændringsforslag til § 14, stk. 3, som jeg omtaler, er jo ikke ganske identisk med den formulering, som Grønlands landsråd har godkendt. Det kan på én måde være beklageligt, at det skal være det danske folketing og ikke det grønlandske landsråd, der har øjnene åbne for den risiko, man ville have løbet med hensyn til sprogforbistringen, såfremt man havde fulgt den oprindelige formulering. Nu er det jo for det første sådan, at folketinget, når det drejer sig om grønlandske lovforslag, ikke bør være og ikke skal være et ekspeditions-kontor for landsrådet, og for det andet er jeg ganske overbevist om, at Grønlands landsråd ville være kommet til samme resultat, som folketingsudvalget er kommet til, såfremt landsrådet under behandlingen af sagen havde haft samme tid til disposition, som folketingsudvalget har haft, samt havde stillet lige så mange spørgsmål til ministeren, som folketingsudvalget har stillet, og dermed haft samme mulighed for at vurdere de udmærkede svar, som ministeren har givet, ikke mindst under det samråd, som udvalget har haft med ministeren.

I denne sammenhæng må vi heller ikke glemme, at hele den heftige diskussion om sprogets placering først opstod efter landsrådets behandling af forslaget, og at det først var efter landsrådets behandling af sagen, at forskellige værdifulde udtalelser

fra pædagogisk side, herunder fra lærerne i Grønland, fremkom. Det er derfor, og også fordi jeg siden da har haft mange samtaler med forskellige landsrådsmedlemmer, at jeg er så overbevist om, at landsrådet villigt havde taget en anden, og jeg tillader mig at sige den rigtige stilling til hele spørgsmålet om placeringen af det grønlandske sprog i den grønlandske skole.

Det kunne være fristende i denne forbindelse at tale lidt om en bedre kontakt mellem landsrådets medlemmer og de grønlandske folketingsmænd; det skal jeg dog undlade denne gang. Det er et emne, der i høj grad trænger til nærmere drøftelse.

Med disse ord vil jeg for mit vedkommende anbefale de af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag til vedtagelse.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Må jeg begynde med at takke udvalget for, som det jo allerede er understreget fra flere sider, et meget grundigt udvalgsarbejde, et udvalgsarbejde, hvor hver enkelt medlem er gået til opgaven på en måde, der har vakt glæde i Grønland. Til udvalget var der jo, som det allerede er nævnt, henlagt et samråd, om jeg så må sige, med møder i tilslutning til besigtigelse af det praktiske skolearbejde.

Lovforslaget har, som det er nævnt, været underkastet en meget grundig behandling ikke alene i udvalget, men der er sket et forarbejde i samarbejde med de grønlandske skolemyndigheder, med undervisningsministeriet, med direktoratet for folkeskolen og med seminarierne. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Desuden har det inden for knap et år været genstand for ikke mindre end tre førstebehandlinger i det høje ting, og derfor vil det vel efterhånden være vanskeligt at sige noget, der ikke allerede er sagt; det gælder også de fleste af de spørgsmål, der har været omtalt her i dag. Her tænker jeg ikke alene på ord førertalerne ved de tidligere førstebehandlinger; det gælder også det, der er sagt her ved anden behandling, og ikke mindst den omfattende betænkning, der nu ligger på folketingets bord, og hvor man helt på linje med de hovedsynspunkter, der er fremkommet her i dag, fremhæver det problem, der for os alle har været noget helt